

Bønner og liturgi til Diakoniens Dag
2009 + 2016

Skrevet af GP

Tirsdag, 23 September 2008 22:49

Bønner og liturgi til Diakoniens Dag 2009, til genbrug på Diakoniens Dag
2017.

**Klik og hent logo til web!
Alternativ: peg på
"Folder 2009"**

Gerhard Pedersen

Højtid i hverdagen

Gud,
til os plejer du ikke at tale i en lysende sky
som til Peter, Jakob og Johannes.
Men du taler til os i de smukke solnedgange,
når solen synker som en appelsin i havet
og skybankerne glinser i rødt og orange.

I solopgangens time taler du
gennem det usigeligt bløde morgenlys.
Til os plejer du ikke at tale i syner
med Moses og Elias,
men det er din røst, vi hører,
når nogen taler mod undertrykkelse.
Det er din røst, vi hører,
Når vor tids profeter siger sandheden
og peger på, hvor vi er på vej hen.
Til os taler du, Kristus,
i fællesskabet om brød og vin, som vi deler,
og du taler til os i troen på dit nærvær,
også når vores tro ikke bærer os længere.
Åbn vore sanser,
så vi ser din guddommelige herlighed
midt i hverdagens gøremål
(Christina Lövestam, bönboken 588)

Glæde

Herre,
du har kaldt os til glæde.
Arbejde alene kan ikke gøre os til hele mennesker.
Giv os øje for glæden i livet,
for fest og højtid,
for kultur og kunst,
for leg og munterhed
for fællesskab med mennesker, vi holder af,

mennesker som har brug for osog venter på vort nærvær.
Herre, du har skabt os til glæde,
gør vores glæde fuldkommen i dig
(Gotteslob, I Ditt nærvær 83)

Guds nærvær i hverdagen
Enkelt og nært
mødes vi med dig, Gud.
Jorden bliver hellig
hvor du er
Hverdagens pladser bærer spor
af dig.
Jeg standser og tilbeder
forundret
(Lena Bergström, bönboken 18)

Tak for hverdagen
Evide Gud, du livets Herre,
Tak for hverdagens enkle ting:
for brødet,
for jorden,
for vinden og vandet
for de enkle mennesker
som spejler lyset,
for musikken og stilheden
for rytmen og hvilen,
tak for freden, som kommer
fra dig.
Tak for at du er os så nær
i din Søn Jesus Kristus.
(Oremus, bönboken 162)

Gør mig brugbar
Herre Jesus,
Gør noget af mig
til dit navns ære
Lad mig være leret du former
karret du fylder med dine gaver
værktøjet du bruger
templet du bor i.
Jeg er svag og uduelig,
men gør mig brugbar.
Jeg er en synder,
men vær du min retfærdighed.
Lad mig allerede i dag
udføre noget i din tjeneste
(M.F.Roos, bönboken 188)

Guds åndedrag
Gud, du ånder gennem alt,
så hele verden lever
hver nat og hver dag
åndedrag for åndedrag.
Vi døbttes til dit lys
og ledes af dig mod mørkets hjerte
for at møde Kristus,
han som bar alle byrder
Ingen af os vandrer nu ensom ud i arbejdsdagen
i vor hverdag tjener vi ham, som gir verden liv.
(Ylva Eggehorn, bønboen 211)

Dine medarbejdere
Herre, Jesus Kristus,
Lad din fornyende kærlighed gennemstrømme os
ind i vort inderste.
Befri os fra alt det, som hindrer os i
med barnlig nysgerrighed
og forventningens glæde
at gå ind i de opgaver, du gir os i dag.
Du går foran os, og vi får lov at følge dig.
I hvert øjeblik holder du os i din hånd.
Du inspirerer og åbner nye veje.
Du følger efter os og støtter os.
Vore forspildte muligheder må vi overlade til dig,
som kan vise os nye muligheder.
Tak, Herre, at vi må være dine medarbejdere
i tryk forventning om, at du kan gøre alting nyt.
Lad os forblive fast forankrede i din barmhjertighed,
så vi helt naturligt
kan leve åbent og ægte
i tillid til din kærlighed, visdom og magt.
Böner från S:t Davidsgården, s.31

I Guds lys
Gud,
Du er lys og der er intet mørke i dig.
I forening med dig kan vi leve
i tryk åbenhed
uden forsvarsholdninger
uden behov for at forklare alt
uden frygt.
Herre, lad din Ånd trænge gennem
alle hindringer for dit lys
din kærlighed og din sandhed.
Så bliver hver eneste af os hel og ægte.
vort fællesskab bliver troværdigt

og din kirke et tegn på,
at du lever midt i kaos.
(Böner från S:t Davidsgården s. 60)

I medmennesket
Gud, vor Far,
du har givet os din Søn
som en ukendt
som den fattigste blandt mennesker.
Lær os at genkende ham i mennesker,
vi møder,
især de svage og uanseelige.
(H. Oosterhuis, I Ditt nærvær s. 111)

Det brød du har tilovers
Det brød du har tilovers
er egentlig de sultendes brød.
Klæder, som hænger i skabet,
tilhører dem som ingen klæder har.
De sko du ikke bruger,
tilhører dem som går på bare fødder.
De penge du har puget sammen,
er egentlig de fattiges penge.
Hver gang du undlader at gøre en kærlighedsgerning,
gør du uret.
(Basilus 4. årh. I Ditt nærvær s. 199)

Åbn min hånd
Åbn min hånd
min Gud
- og nogen bliver mæt

Åbn mit hjerte
min Gud
- og nogen bliver elsket.

Åbn mit øre
min Gud
- og nogen blir hørt

Åbn min mund
min Gud
- og nogen bliver glad.
(Anton Rotzetter, I Ditt nærvær s. 209)

Tjeneste i menigheden
Herre, tak for alle, som sagde ja
da du kaldte dem til tjeneste i din kirke

Giv dem glæde i arbejdet
og kraft og tålmodighed
til at være trofaste og udholdende

Lær mig at lytte,
så jeg hører, når du kalder på mig
(Anna Helene Utgaard, I Ditt nærvær s. 46)

Når kræfterne svigter
Hvor ville jeg gerne leve med dig, Herre!
Når min ånd tager af og ikke kan rumme mere,
men kun sanser de nære ting,
så giver du mig en lysende vished om dit nærvær
og sørger for, at vejen til det gode ikke spærres.
Jeg tænker med undren tilbage på min livsvej,
som jeg aldrig ville have opdaget,
hvis du ikke havde ført mig.
Vejen gik gennem overraskelser,
men også gennem håbløshed og smerte.
Men den har ført mig til et sted,
hvor mit livs spejl kan opfange
din herligheds stråler.
Lad mig stadig få lov at spejle dit lys.
Og når min tid er udløbet,
vil du kalde andre til at spejle dit lys.
(Alexander Solsjenitsyn, Den danske Salmebogs bønnebog nr 21)

Velsignelsesønske
Måtte Gud,
som gav os hverdagens slid
og helligdagens hvile
fylde vore hjerter med glæde
og tålmodighed,
mening og mål,
ansvar og vilje til at dele
og give os visdom til at forvalte vore gaver.
(Martin Lönnebo, bönboken 999)

Elementer til en gudstjeneste
Sidste søndag efter helligtrekonger

Dagens ord

2. Kor. 4,6. efter den autoriserede oversættelse 1992
eller Den Nye Aftale:

Da Gud skabte verden, sagde han at lyset skulle skinne midt i
mørket. Nu tænder han lyset i vore hjerter, så vi kan se
stråleglansen fra Kristus' ansigt og forstå den kommer fra Gud.

Indledningsbøn / Kollekt (ASB)

Almægtige Fader!

Jesus, din Søn, blev åbenbaret i herlighed, før han led døden på korset. Giv os tro, så vi ser hans herlighed, og får styrke til at leve med ham i hverdagens glæder, fortrædeligheder og lidelser og så engang blive forvandlet fra herlighed til herlighed sammen med ham, som med dig lever og regerer i Helligånds enhed, én sand Gud fra evighed til evighed. Amen

Alternativ gammeltestamentlig læsning: Daniel 7,9-10 og 13-14
(Missalet)

Alternativ epistel: 2. Kor. 3,4-13 og 18.

Alternativ Evangelielæsning: Luk. 9,28-36

Prædiken:

Tekst: Matt. 17, 1-9.

Salmer: 16 – 417 - 161 –/– 162 - 57

I den nytestamentlige beretning om Jesu liv hører vi nogle få gange om, at Guds evige verden bryder ind og bliver synlig i vores verden.

Når det sker, viser Guds evighed sig som strålende lys. Det skete julenat, da englene viste sig for hyrderne på marken: Herrens engel stod for de, og Herrens herlighed strålede om dem, og de blev grebet af stor frygt (Luk. 2,9). Det skyldes, at Gud er lys og der er intet mørke i ham, som det hedder det i 1. Johannesbrev (1,5).

Derfor siger evangelisten Johannes i indledningen til sit evangelium om Jesus: vi så hans herlighed, en herlighed, som den Enbårne har den fra Faderen, fuld af nåde og sandhed (1,14).

Den begivenhed, vi lige har hørt om, er også en åbenbarelse af Guds evighed midt i ti-den. Også her ser vi lyset fra Guds evighed: der står om Jesus, at hans ansigt lyste som solen – hans klæder blev hvide som lyset – og: en lysende sky overskyggede dem.

Hvad der sker her, er en begivenhed, som på én gang foregreb Jesu opstandelse og hans komme i herlighed ved tidernes ende. Når evigheden kommer til os, sættes tiden ud af kraft. Fortid, nutid og fremtid bliver til et øjeblik, hvori Gud er til stede hos os.

Fortiden træder frem for os i to skikkelser: Moses og Elias, repræsentanterne for det gamle Israel, for loven og profeterne. De taler med Jesus, om det, der snart skal ske, om den udgang (eksodus) Jesus skulle opfylde i Jerusalem, står der hos Lukas. Her er Je-su lidelse og død til stede midt i hans herligheds åbenbarelse. Men til hans udgang hører også hans opstandelse. De to skikkelser er derfor samtidig repræsentanter for de både de døde og de levende: Moses døde og Gud begravede ham selv, står der (5. Mos. 34,6). Men Elias for til himmels i en ildvogn (2. Kong. 2,11). De to

skikkelser fra GT skal få del i den frelse, som Jesus med sin vej gennem døden til opstandelsen, skal vinde til alle mennesker. Jesus er Herre over både levende og døde.

Centrum af synet er den lysende skikkelse, den forvandlede Jesus, som havde Guds skikkelse og var Guds lige fra evighed, og som en dag skal komme igen i herlighed. Hans ord og gerninger betyder håb for alle mennesker fra den gamle og den nye pagt.

Peter kan ikke lade være med at forsøge at fastholde det på én gang skræmmende og dragende syn. Han vil bygge tre hytter, så det herlige syn ikke skal forsvinde. Men han får ikke noget svar, da han foreslår det. Man kan nemlig ikke bosætte sig i den kommende evighed, som her er til stede. I stedet bliver disciplene indhyllede i den lysende sky og hører den himmelske røst og bliver forfærdede. Og da skyen er borte går deres vej tilbage til hverdagen. De har oplevet højtiden, ”den høje tid”, men her kan de ikke blive. De må tilbage til hverdagens barske virkelighed. Men Jesus følger med. Og det, de har oplevet på bjerget kaster lys ind over dagene der kommer.

Hændelsen deroppe på bjerget er afbildet på den ortodokse kirkes ikon, som er fest-ikon til Kristi forklarelses dag. Den fejres i Rusland den 19. august.

For den ortodokse kirke er det, der sker her, en åbenbaring af den hellige Treenighed. Kristus, Sønnen, åbenbarer sig i sin himmelske herlighed. Helligånden er nærværende som den lysende sky og Faderens røst høres fra himlen: Denne er min elskede Søn i ham har jeg fundet velbehag. Hør ham! Kristus står på ikonen i det himmelske lys som en glorie, der omgiver ham, og fra glorien skyder det trefoldige lyn ud mod disciplene og forfærder dem. I dagens ortodokse liturgi lyder det: Kristus stråler som lyset med den guddommelige herligheds stråler.

Intet under, at disciplene forfærdes. For Guds evige lys afslører mennesker. På ikonen vender Johannes øjnene mod lyset, men skærmer for dem med hænderne. Peter støtter sig på venstre hånd og dækker sine øjne med højre. Jakob er på vej til at flygte fra synet.

En ortodoks tradition siger, at en ung ikonmaler bør begynde sit arbejde med at male forklarelses-ikonet. For ikon-maleren eller ikon-skriveren, som de kalder ham i Rusland, skal male eller skrive med den frygt og bæven, som greb disciplene, da de mødte evigheds strålende herlighed. Det skal han, fordi ikonen spejler den himmelske herlighed. Men samtidig skal han male med blikket og hjertet rettet imod Kristus, som engang skal oprejse alle mennesker og give dem del i den forklarelse, som vi ser her på bjerget.

Når vi hører beretningen og ser ikonen, mindes vi om, at også vi må møde Guds herlighed med frygt og bæven, fordi den afslører alt det i vort liv, som vi helst vil skjule. Vi må træde frem for Gud med den bøn, som hele tiden lyder i de ortodokse kirker: Herre for-barm dig! Kyrie eleison!

Men ikonen er også et løfte om, at Gud i sin nåde vil give os den evige herlighed. Den ser vi på Kristi ansigt. Fra hans ansigt stråler den over os. Og vi må få lov til at spejle det lys. I den opgave har vi som kristne brug for hinanden – ikke blot vore trosfæller i vor egen kirke, men også vore brødre i de andre kirker.

Vi skal om lidt fejre den hellige nadver. Her kommer Kristus til os i de beskedne gaver: brød og vin. Og dog møder vi også her Guds egen virkelighed. Den virkelighed vil vi møde med hjertet fuldt af ærefrygt og tilbedelse og med bøn om, at den nærværende Kristus vil styrke og bevare os, så vi en dag må blive ham lige i den evige himmelske herlighed.

Amen

(Der indsættes ikonen Transfigurationen - se Google)

Kilder:

ASB: The Alternative Service Book, SPCK, Cambridge 1980

bönboken, tradition och liv, Verbum 2003

Böner från S:t Davidsgården, Rättvik 1984

I Ditt nærvær, St Olavs forlag, Oslo 1995

Senest opdateret (Tirsdag, 23 September 2008 22:57)

Copyright © 2009 Diakoniens Dag. Alle rettigheder reserveret.

[Joomla!](#) er fri software udgivet under [GNU/GPL licens](#).